

† ΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

† Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἑσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,
ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὕπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: ‘**Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη

1. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἦ
 ^χ^γ^N Δ M
 ^κυ ^{ρι} ε ε λε ε ε η σον Ἦ
2. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον ἶ^λ
 ^γ^N Δ
 ^κυ ^{ρι} ε ε λε ε ε η σον ἶ^λ
3. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ^Δ
 ^γ^N Δ
 ^κυ ^{ρι} ε ε λε ε ε η σον Ἀ^Δ
4. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ^Δ
 ^γ^Δ Δ
 ^κυ ^{ρι} ε ε λε ε ε η σον Ἀ^Δ
5. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον ἶ^λ
 ^γ^Π N
 ^κυ ^{ρι} ε ε λε ε ε η σον ἶ^λ
6. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἦ
 ^γ^N M N
 ^κυ ^{ρι} ε ε λε ε ε η σον Ἦ

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἦ
 ^γ^N Δ
 ^κυ ^{ρι} ε ε λε ε ε η η σον Ἦ
2. Ἡ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον ἶ^λ
 ^γ^N Δ
 ^κυ ^{ρι} ε ε ε ε λε ε ε η η σον ἶ^λ
3. Ἡ ρι ε ε ε λε η η σον Ἀ^Δ
 ^γ^Δ Δ
 ^κυ ^{ρι} ε ε ε λε η η σον Ἀ^Δ

4. Ἄγαριε ελέη σοον γ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Ἄγαριε ε λε ε ησον π
 Κυ ρι ε ε λε ε ησον π
6. Ἄγαριε ε λε ε ε ησον α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον α
7. Ἄγαριε ε λε ε ησον γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον γ
8. Ἄγαριε ε λε ε ησον Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
9. Ἄγαριε ε λε ε ησον γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον γ
10. Ἄγαριε ε λε ε ησον π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον π
11. Ἄγαριε ε λε ε ε ησον γ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον γ
12. Ἄγαριε ε
 Κοικυ ρι ε

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Σπίχους σ'
καὶ φάλλομεν Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾨχος Δι^χ^Μ Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α
 ζα προος σε ει σα α ακουσο ο ο ο ον
 μου ει ει σα κου ου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι
 1 1 1 ε Κυ υ ρι 1 1 ε ε κε ε
 κρα α ζα α α προος σε ει σα α α ακου
 ου σο ο ον μου προο οσχες τη φω νη η
 η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω
 κε κρα γε ναι αι με ε ε προος σε ει σα
 κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι
 ε

Δ
 Κατευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ
 χη η η η η η μου ως θυ μι ι α α α
 α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου
 ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων
 μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει σα
 κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

Δ

Δ
 Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα
 ἄνθρωπον, ἴδων δέ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι

παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἰδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ άναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄ—
Τον φω τι σμον η η μων τον φω τι
σαν τα πα αν τα α α α αν θρω ω ω πον
ι—
ι δων ο Προδρομος βα πτισθη ναι πα α
α ρα γε νο ο ο με ε ε ε νον χαι ρει τη
ψυ υ χη και αι αι αι τρε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι
δει ει κνυ υ υ σιν α αυ τον και λε γει
ει τοις λα α οι οις ι δε ο λυ τρου με ε
νος το ον Ισ ρα α ηλ ο ε λευ θε ρων η μας

ε εκ της φθονα ρα α α ας ω ω α να μα
 α αρ τη η η η τε ρχριστε ο Θε ος η
 μωων δο ο ο ξα α α ασοι
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 με μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ον

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἴδων δὲ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ὡρίζει δὲ τὸν λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, δὲ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐξ τῆς φθορᾶς. Ωρίζει δὲ τὸν Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν φω τι σμονη η μων τον φω τι

σαν τα πα αν τα α α α αν θρω ω ω πον
 ι δων ο Προδρομος βα πτισθη ναι πα α
 α ρα γε νο ο ο με ε ε ε νον χαι ρει τη
 ψυ υ χη και αι αι αι τρε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι
 δει ει κνυ υ υ σιν α αυ τον και λε γει
 ει τοις λα α οι οις ι δε ο λυ τρου με ε
 νος το ον Ισ ρα α ηλ ο ε λευ θε ρωνη μας
 ε εκ της φθο ο ρα α α ας ω ω α να μα
 α αρ τη η η η τε ρχρι στε ο Θε ος η
 μωων δο ο ο ξα α α α σοι

Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου
βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ
μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων
στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἦνέχθη ἐκ Πατρός.
Οὗτος δν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Γίός μου
ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐνῷ ηὔδοκησα, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄρτον τρωτού η η μων υ πο δου ου
λου βα α α πτι ι ι ζο με ε νου και τη
του Πνευματος παρου σι ι α μα α αρ τυ
υ ρου με ε νου ε φριξαν ο ο ρω ω ω σαι
Α α α α γ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε αγ γε λω ων στρα τι ι ι αι φω νη δε
 ου ρα α νο ο ο θεν η νε χθη η εκ Πα α
 τρος ου τος ον ο Προ δρο μος χει ει ρο θε ε
 τει γι ος μου υ πα αρ χει ο α α γα πη η
 τος εν ω ηυ δο ο ο κη η η η σα
 Χρι στε ο Θε ος η μω ων δο ο ο ζα α
 α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ
 πα σω ντω να νο μι ω ω ων αυ του

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὅν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Γίός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐνῷ ηὔδοκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Του Λυτρωτου η η μων υ πο δου ου
λου βα α α πτι ι ι ζο με ε νου και τη
του Πνευματος παρου σι ι α μαα αρ τυ
υ υ ρου με ε νου ε φριξαν ο ο ρω ω σαι
Α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε αγ γε λω ων στρα τι ι ι αι φω νη δε
ου ρα α νο ο ο θεν η νε χθη η εκ Πα α
τρος ου τος ον ο Προ δρο μος χει ει ρο θε ε

τει γι ος μου υ πα αρχει ο α α γα πη η
 τος εν ω ηυ δο ο ο κη η η η σα
 Χριστε ο Θε ος η μωων δο ο ο ξα α
 α α σοι

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι
 λα α οι

Τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο,
 καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς
 κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρανούς,
 κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι
 ἐπιτάπτεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ
 σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δόξα σοι.

Τα I ορ δα νι α ρειθρασετην πη γη

ην ε δε ε ε ε ξα α α το και ο Πα
 ρα κλη τος ε εν ει ει ει δει πε ρι στε
 ρα α ας κατη ηρ χε ε ε ε το κλι νει κο
 ρυ υ φην ο ο ο ο κλι ι ι ι ι ι
 ο κλι να ας ου ρα α νους
 κρα α ζει και βο ο α πη λο ος τω πλα α
 στου ουργω τιμοι ε πιταττεις τα υ υπερ
 ε ε με ε γω χρει αν ε χω του σου ου ου
 ου βα πτι ισμου ω α να μα α αρ τη
 η η η τε χρι στε ο Θε ος η μω ων
 δο ο ο ξα α α α σοι

Ω τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου με νει εις το ο ον αι ω ω
 να

Κωσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα
 ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν
 ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ, καὶ
 Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ
 βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως
 ἤξιωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· Εὔεργέτα
 Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κωσαι βου λο με νος τον πλα νη
 θε εν τα α α α αν θρω ω ω πον ουκ α
 πη ξι ω σας δου λου μορ φη ην εν δυ υ
 σα σθαι ε πρε πε γαρ σοι τω Δε ε ε ε σπο

τωΔεσπο
 τηηκαιΘεεωαναδεξαασθαιταη
 μωνυπερηηημωνσυγαρβαπτισθεις
 σαρκιΛυτρωωτατηςαφεσεεωςη
 ζιιωσααςηημαςδιοοβωω
 ωωωμεεενσοιευεργεταΧριστε
 οΘεοςημωωνδοοοξαααα
 σοι

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἡχος Δι.

Ἄλε Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και
γι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα
τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ,
συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν
τοῖς ρείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ
δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ὑ πε ε κλι να ας κα ραν τω ω ω Προ δρο
ο μω συ υ νε ε θλα σα ας κα ρα α ας
τω ω ων δρα α κο ο ον των ε πε

στη η ης ε ε εντοις ρει ει θροις ε ε φω
 τι ι ισας τα α συ υ υμ πα α α αν τα
 του δο ξα ζειν σε ε ε ε ε Σω ω τη η
 η η η η η η η ηρ τον φω τι σμον
 τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω
 ων

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ὕχος Ἀ Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α γι
 ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ξι ο ο ον
 σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι
 αι φω ναις αι σι ι αις γι ε ε Θε ε ε ου

ου ^B ζω η η η η η η η ην ο ο δι ι
 δους ους ^Δ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
^B σε ^Γ ε δο ο ^M ξα α α αζει ^Δ

Είτα τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν σπίχων αὐτῶν.

Α. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὅδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν, καὶ διεχωρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνάμεσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὅδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὅδατος καὶ ὅδατος, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ ὅδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὅδατος τοῦ ὅδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Συναχθήτω τὸ ὅδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά, καὶ

έγένετο ούτω, καὶ συνήχθη τὸ ὄδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τάς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὄδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐγένετο ούτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ήμέρα τρίτη.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἄχος λαὶ Κε

χ κ
χ η πε φα νης εν τω κο σμω ο τον κο ο
σμον ποι η η σας ι να φω τι σης τους εν
σκο τει κα θη με νους φι λα αν θρω πε δο ξα α
σοι

Στίχ α'. Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

χ η
χ η να φω τι σης τους εν σκο τει κα θη με
νους φι λα αν θρω πε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν Ἐνθεσιν τὸ σωτήριον σου.

χ η
χ η να φω τι σης τους εν σκο τει κα θη με

νους φι λα ανθρωπε δο ζα α σοι χ
q

Στίχ. γ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ
ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

χ
q Ι να φω τι σης τους εν σκοτει καθη με

νους φι λα ανθρωπε δο ζα α σοι χ
q

Στίχ. δ. Εύλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, εύλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

χ
q Ι να φω τι σης τους εν σκοτει καθη με

νους φι λα ανθρωπε δο ζα α σοι χ
q

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τροπάριον Ἡχος πλ. α'.

χ
q Ε πε φα νης εν τω κο σμω ο τον κο ο
σμον ποι η η σας χ
q ι να φω τι σης τους εν

σκοτει κα θη με νους φι λα αν θρω πε δο ξα α
σοι χ
q

**Ε'. Βασιλειῶν Τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 2, 6-14)**

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ὄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἥλθον, καὶ ἐστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἐστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὅδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ. Αἴτησαι, τὶ ποιήσω σοι, πρὸν ἡ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας. Ἐσκλήρουνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν, ἐάν, ἵδης με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἐσται σοὶ οὕτως,

ἐὰν δὲ μὴ ἴδης, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἴδοὺ ὄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνάμεσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιὲ ἔώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ὄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἵματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸς εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοὺ Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοὺ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὅδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἡλιοὺ Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισαιὲ τὰ ὅδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὅδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Ἄχος Δι

Ἄ μαρ τω λοις και αι τε λω ναις δι
 α πλη θους ε λε ους σου ε πε φα νης Σω
 τη ηρη μων που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ
 ψαι ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο
 ξα σοι οι

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
 ἐνεδύσατο.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι
 ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξα σοι
 οι

Στίχ. β'. Επῆραν οι ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν
 οι ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

¶ Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμψαι
ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξασοι

¶ 6

οι

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

¶ Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμψαι
ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξασοι

¶ 6

οι

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακροτητα ἡμερῶν.

¶ Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμψαι
ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξασοι

¶ 6

οι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλλα τούτα ταῦτα διαβάσεις
 α πληθίους εἰλέσθαι σου εἰπε φανης Σωτήριον
 τη ηρημών που γαρ εἰχε το φωτισμού λαμψάνει
 καὶ εἰ μητοις ενσκοτει καὶ θη με νοις δόξα σοι οι

ΣΤ'. Βασιλειῶν Τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθείς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὄνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸς ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὄδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθῶμαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ὄχημα τοῦ ἀνθρώπου

τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ'
αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ιερέως, καὶ φάλλομεν
τὸν Τρισάγιον ὑμνον.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΜΕΛΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΝ.

Ὕχος Ἀ Δι

χ μη η ην α γι ι ος ο Θε ε
ος α γι ι ος Ι σχυ υ ρος Α γι
ος α θα α να α τος ε λε η σον η
η η μα ας

(Δίς)

Τὸ τρίτον. ς γι ος ο Θε ος Α
γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α α θα να
τος ε λε η σον η μας

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Δ
 Δο ζα Πα τρι και γι ω και α
 γι ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και
 εις τους αι ω νας των αι αι ω νων α
 μην

Γ
 Δ γι ος α α θα να τος ε λε η
 σονη η μας

Δύναμις Δ
 Δυ να μις Δ γι ος ο Θε
 ος Α γι ος Ι σχυρος Α γι ος
 α α θα να τος ε λε η σονη η μας

Δύναμις Δ
 Δυ να μις Δ α α α α γι ι ι ι ο ο ο

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟC ΣΤ' ΜΕΓΑC ΕΣΠΕΡΗΝΟC.

ο ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ε
 ε ε ο ο ο ο ος Ἄ α α α
 α α α α α γι ι ι ι ο ο ο
 ο ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ
 υ υ ρο ο ο ο ος
 Ἄ α α α α α α α γι ι
 ι α α γι ι ι ος α θα α α α α
 α α α α α α α α α α α λα α α
 λε α θα να το ο ο ο ο ος
 ε ε ε ε λε ε η σο ο ο
 ον η μα ας

καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἡχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 9, 19-27)

Ἄδελφοί, ἐλεύθεροις ὃν ἐκ πάντων, πᾶσιν
ἔμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.
Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ως Ἰουδαῖος, ἵνα
Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς ὑπὸ νόμον, ως ὑπὸ¹
νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω, τοῖς
ἀνόμοις ως ἀνομος (μὴ ὃν ἀνομος Θεῷ, ἀλλ’
ἐννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους.
Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ως ἀσθενής, ἵνα τοὺς
ἀσθενεῖς κερδήσω, τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα,
ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ
Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι,
οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ σταδίῳ τρέχοντες
πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ
βραβεῖον. Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς
δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι
μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὅμεῖς
δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ως οὐκ

ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ώς οὐκ ἀέρα δέρων.
Ἄλλ’ ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ,
μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος
γένωμαι.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος γ'.

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. **Ω**ραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 3: 1-18

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας
Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου
Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς
Ἰουδαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ
Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς
Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ’ ἀρχιερέως Ἀννα
καὶ Καϊάφα, ἐγένενο ὁμαδόντος Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην
τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν
εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου,
κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· ώς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων
Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος

ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὅχλοις βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ· Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, δτὶ δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὅχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αυτοῖς· Οἱ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὀμοίως ποιείτω.
Ἡλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;
Οἱ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
Ἐπηρώτων δὲ

αύτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή ποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἀπασι, λέγων· ἐγὼ μὲν ὅδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἴσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἴκανὸς λῦσαι τὸν ἴμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρίει τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἔτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Καὶ καθ' ἔξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Αθανασίου Καραμάνη. Α.Π. τ.Μ.τ.Χ.Ε

Ὕχος Ἡ Δι

χ ε οι οι οι οι τα α α α
 α α α α α α λα α α α α α
 α χε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου λου ου ου ου χε ε ρου ου βι
 ιμ μυ στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι
 ζο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ες Και αι αι τη Ζω ω ο ο ο ο
 ποι οι οι οι λοι οι και τη Ζω ο ο ποι οι ω ω
 ω Τρι α α α α α α α α α α α

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

ζ' — Γ — ζ — Γ — > Γ Γ + ζ' Γ ζ — Γ — ζ — π'
 α α α α α α α α α α α
 Λ — Γ — Γ — ζ — π' — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ —
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 χ Δ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ —
 α χα α α α α Τρι α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Δ — ζ — Γ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ — ζ —
 τον τρι σα α γι ι ο ον υ υ υ υ υ
 μνον προ σα α α α α δο ο ον τε ες πα
 σαν τη η ην βι ι ι ο βι ο ο ο
 τι κη η η η η ην α πο ο θω ω ω
 ω ω με ε θα με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 Ιι ι ι πα σαν με ε ρι ι μνα α αν

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟC СТ' ΜΕΓΑC ΕСПЕРИНОC.

Δ
ως το ον Ba σι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε α των ο ο ο ο ο ο ο λωων
υ πο ο ο δε ε ξο ο ο με ε ε νοι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ὕχος Δεύτερος. Ἐπλογές.
Ὕχος Δι

Ταις Αγγε λι ι καις α ο ρα α
 α α α τωως δο ρυ φο ρου ου με ε
 ε νο ον τα α ξε ε ε σιν αλ λη
 λου ου ου ι 1 1 1 1 1 α
 Κυ ρι ε ε ε λε η σον
 Κυ υ ρι ε ε λε ε η ησον
 Κυ ρι ε ε ε λε ε η η
 η σον
 Κυ υ υ ρι ε ε λε ε η η η

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

— 6 —
σον

Δ Δ Δ Δ Δ
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
Πα ρασχουου Κυ ρι ι ι ε

Δ Δ Δ Δ Δ
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
Πα ρα α σχουου Κυ υ ρι ι ι

— 6 —
ι ε

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
Πα ρασχου Κυ υ ρι ι ι ε ε

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
Πα ρα α ασχουου Κυ ρι ι ι

— 6 —
ι ε

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
C οι οι οι οι Κυ ρι ι ι ι

— 6 —
ε

Ἄ + α α α α α μη ην

Και τω ω πνευμα τι ισου

Ἄ γα πη η σωω σε ε Κυρι ι ε ε

η ι σχυ υς μου ου ου Κυ υ ρι ος

στε ρε ω μα α α μου ου και κα τα

φυ υ γη η η η η μου ου και αι ρυ

υ στη η η ης μου

Πα τε ε ε ρα γι υι ον και Α α

γι ον Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου σι

ον και αι α α χω ω ρι ι ι ι

στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δμοούσιον
τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς
Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμην.

Ἄ. Ζεῦ — ἔ — λε — ον — ει — ρη — η — νης — ζ' — θυ — σι
 Ζεῦ + Ζεῦ — Ζεῦ
 1 αν αι νε αι σε ε ε ε ως
 Και με τα του πνευματο οσου
 Ζεῦ ε χο μεν προς τον Κυ ριον

"Αξιον και' δικαιον. Βασ. Νικολαιδη.

Από χειρόγραφο του κ. Εμμανουήλ Χανιώπη
Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Εκαπονταπλιανῆς Πάρου.

Ὕχος Β' Δι

Α α α α α α α α α α α

α α α ξι ι α α α α ξι ι ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α ξι ι ον και αι αι δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Α Δ M Β M
γι ος Α γι ο ος Α α γι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ι ο ος Σαβ βα α ω ω
ω ω ω ω ω πλη η η η η η η ρη η
η η ιη ης ο ο ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η
η και αι η γη η η η η η η η η η
η η τη η η η η η η η η η η
η η η η η η γη η της δο ο ο ο ο
ο ξη η η η γη τη ης δο ο ο ο ο ο

M

οο ξη η ηςσου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ω σα α να α α α α α α α α
 α α α α α ε ε ε ε **λε** εν τοι οι οι
 οι οι **λοι** οι οις υ υ εν τοι οις υ
 ψι ι ι ι ι ι ι στοι οις εν λο γη
 η με ε ε ε ε ε νο ο ος ο
 ε ερ χο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
 ε **λε** ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο
 ο ο μα α α α **λα** α τι **κυ** ρι ι ι
 ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου ω
 σαν να ο ε ε ε ε ε ε **λε** ε ε ε

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οι οις υ υ
 εν τοι οις υ ψιι ι ι ι ι ι στοι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις
 υ ψιι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι
 οι οι οι οις
 α μη η η η η η η η η η η η η η
 η η α α α α μη η η η η η η η η
 ην
 α μη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η

+ **B** Ιανουάριοc στ' μεγάc εώπερηνοc.
 Λη η η η η η η η α α α α μη η
M
 η η η η η η η η η ην
B **6** Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε υ υ Σε ε υ μνου ου ου ου
M **△**
 ου ου ου ου **Λου** ου ου ου ου ου ου ου ου ου
B **6** ου ου ου ου **Λου** ου ου ου ου ου μεν Σε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ
λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου ου
B **6** ου ου ου **Λου** ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου **Λου** ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι
6 **Γ**
 οι ε ε ε ε **Λε** ε ε ε ευ χα α α α α

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

πω ω ω ων το γε ε ε νο ος ^Nη γι
 α σμε ε ε ε νε να α α ε ε ^Δκαι πα
 ρα α δεισε λο γι ι ι κε ε ^N^Ππαρ θε
 νι κο ον καυ χη η η μα ^Δεξη ης Θε ος
 ε ε ε ε σαρκωωω θη η ^N^Δκαι παι δι
 ι ον γε ε ε γο ο ο ο νε ^Δο προ ^Π
 αι αι ω ω ω ω νωωων υ πα α αρ
 χω ων Θε ο ο ο ο ος η η η η μω
 ω ω ων ^N
^Π ^Δ η η γαρ ση η η η μη η η η
 η η η η η τραν ^Πθρο ο ο ο νο ον

ε ε ε ποι οι η η η σε ^NΔ^πκαι την σην
 γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ραν ^Δπλα
 τυ τε ε ε ρα α α α αν ου ρα νω ω
 ω ων α α α πειρ γα α α α α α σα α
 α α πειρ γα ασα το ε πι σοι χαι αι αι
 αι αι αι αι αι βει ⁶_λ Κε χα ρι ι ι
 1 1 1 1 1 τω Κε χα ρι ι τω με ε ε
 ε ε ε ε ε ε νη ^πΔ^χ πα σα α η η
 η η κτι 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 δο ο ο ο ο ο ο ζα α α α α
 δο ο ζα σοι οι οι οι

‘Ο χορός ἐν ἑκάστῳ αὐτήσει, πραΐα τῇ φωνῇ
τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶς καρδίᾳ,
δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων
ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ
ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ελέησον Πεντάηχον ἀρχόμενον

ἐκ τοῦ Νη. ΝΗΛ. ΚΑΜΑΡΑΔΟΥ.

χ̄ γ̄ ῑ ε̄ + ε̄ λε̄ η̄ σον̄ δ̄ γ̄ ῑ ε̄ + ε̄ λε̄ η̄ σον̄ δ̄ γ̄ ῑ ε̄ ε̄ ε̄ ε̄ ε̄

δ̄ Κυριε̄ ε̄ Ε̄ λε̄ η̄ σον̄ δ̄ Κυριε̄ ε̄ Ε̄ λε̄ ε̄ ε̄ ε̄

ε η σον ^π_λ Κυρι ε Ε ε λε η σον ²
 ε η σον ^N Κυρι ε Ε ε λε η σον ^N Κυρι ε
 ε η σον ^N Κυρι ε Ε ε λε η σον ^N Κυρι ε
 λε ε ε ε ε η σον ^γ_λ

ᾧχος πάq Πα = Νη γ ^{NQ}
 ε η γ ^{NQ} Κυρι ε Ε λε η σον
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ
 ε η γ ^N Κυρι ε Ε λε η σον ^γ

Υπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
 ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
 ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον

εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ
ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν του Ἅγίου
Πενύματος δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Ο χορός:

χ ^M ν ^N Δ
 Π α ρα σχου Κ υ ^ρ _ι ε ^N Π α ρα
^M α α σχου ου Κ υ ^ρ _ι ε ^Π α ρα α σχου ου Κ υ
 υ ^υ υ ^υ ^ρ _ι ε ^λ ⁶ Π α ρα α σχου ου Κ υ ^ρ
 ε ^Π α ρα α α σχου ου Κ υ ^ρ _ι ε ^Π α ρα σχου
 ου Κ υ ^υ υ ^υ ^ρ _ι ε ^ε ^ε ε ^ε ε ^ε ε ^υ
 δ

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορὸς: **С**οὶ, Κύριε

Ιερεὺς: **Κ**αὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ϲοὶ, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν
τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰῶνον.

Ἄμην.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

Εἷς ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΗΧΟΥΣ.

Ἐχος πάππα παππαῖον
Ει εις Α γι ι ος Ει εις
κυρι ι ος Ι η σους Χρι ι ιστος η εις
δο ο ο ξανθε ου Παατρος Α μην

Ἐχος Διπλαῖον
Ει ει ει ει ει ει εις Α α γι ι
ο ος Ει ει ει ει ει ει εις Κυ ρι ι
ο ος Ι η σους Χρι ιστος εις δο ο ο
ξανθε ου Παατρος Α μην

Γ
 ᾧχος ἦ Γαρ οὐ Εἰ εις α Αγι ι ος οὐ Εἰ εις Κυ ρι ι
 ος ς Ι η σους Χρι ιστος οὐ εις δο ζαν Θε ου
 Πατρος Α αμην οὐ

Χ
 ᾧχος λ^{τος} ς Β
 Ει ει ει ει ει εις Α α α
 α γι ι ι ος ει ει ει ει ει ει ει ει ει εις
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
 Χρι ιστος Δ εις δο ο ο ζαν Δ Θε ου ου Πα
 τρος Α αμην

6
 Επερον ᾧχος λ^{τος} ς Β
 Ει ει ει ει ει εις Α
 α α α α γι ο ο ος Ει ει ει ει ει
 ει εις Δ Κυ υ υ υ ρι ο ο ος Ι η σους

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Χριστος εις δο ο ο ζαν Θεου ου ου Πα

τρος Α αμην 6 λ

Ἄχος πάρα Πατέραρμόνιος Χριστος εις Αγίοις

ει ει εις Κυρι ι ι ος Ιησους Χρι

στος εις δοζαν Θεου Πατρος α μην πλ

Ἄχος πάτερ Πατέραρμόνιος Χριστος εις Αγίοις

ει ει εις Κυρι ι ος Ιησους Χριστος π

εις δο ο ζαν Θεου Πατρος α μη π

ηηη π

Ἄχος Βαρύς Ζωής Αγίοις εις Κυριος

Ιησους Χριστο ος εις δο

ο ζαν Θε ου ου ου Πατρος Α μην z
 ᾧχος Βαρύς ἐναρμόνιος Ζω z z
 Εις Α γι ος εις Κυ
 ρι ος I η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ο
 ζαν Δ Θε ου ου Πατρος Α α μη η ην z
 ᾧχος πλη Nη x z
 Εις Α γι ος Δ εις Κυ ρι ος I
 η σους Χριστος ο εις δο ο ζαν Δ Θε ου Πατρος
 Α μην y

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

Βασιλείου Κ. Νικολαΐδη († 1985)

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χ. Ἐκκλησίας
Ἅγιος Διόνυσος

Ἐκτασις. ፩ - ፪

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΗΧΟΣ Β'.

Αθανάσιος Καραμάνης.

The image shows a single page from a Hebrew musical manuscript. The page contains eight staves of music, each consisting of four horizontal lines. The music is written in a black script, likely Square Hebrew, with red ink used for various purposes: red dots above some letters, red stems on certain notes, and red markings above specific letters in the lyrics. The lyrics are written below the staves and include both Hebrew text and English words. The first few staves begin with the letter Aleph (א), followed by various other Hebrew letters and some English words like "Tov" and "Ku". The eighth staff ends with the letter Aleph (א) again.

ρινον επι οι ον ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εκ των ου
 ου ου ου ου χου ου ου ε ε ε εκ τω
 ω ω ω ω ω ω νων ου ου ου ου ου ρα
 α α α ανω νων Αλ λη λου ου ι ι ι ι
 α α α α

Ιωάννης Μαυρομάτης

12-4-2016

Λάρισα

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἅγιος Δί

Ἐι δο μεν το φως το α λη θι νον ε
λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο

μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν
Εις τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀει...

Ἅγιος Δί

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυριε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ὁπισθάμβωνον Εὐχήν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ,
προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ
ἥμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Εἰς τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν. Ἰδιόμελα.

³Ηχος λα^λ Νη

χ ^N
δι Φω νη Κυ ρι ου ε πι των υ δα α α
των βοο α α α λε ε ε γου ου ου σα
Δευ τε ε λα α α βε τε ε πα α αν τε ες
Πνευ μα σο ο φι ι ι ας Πνευ ευ μα συ νε
ε ε σε ε ε ε ως Πνε ε ευ μα φο
ο ο ο ο βου ου Θε ου ου ου του ε πι
φα νε ε ε ε εν τος Χρι ι ιστου
δι ^N ₃ Κη με ρον των υ δα των α γι α ζε ται
η η φυ υ υ σις και ρη γνυ υ ται αι ο Ι

Ι ο ο ορ δα α α α νης ^N και των ι
 δι ων να α μα α α τω ων ³ ε πεχειτο ο ρε
 ε ευ μα ³ Δε σπο ο την ο ρω ω ων ρυ πτο
 ο ο με ε ε ε νον ^N
 η ^N ³ ανθρωπος ε εν πο τα μω ^N ³ ηλ
 θες Χρι στε ε ε βα σι ι ι λευ ^N ³ και αι
 δου λι κον βα α πτι ι ι σμα λα βεινσπευ δεις
 α γα θε ³ ^N υ πο τω ων του ου Προ ο δρο
 ο ο μου χει ει ει ρων ^N δι α τας α
 μαρ τι ι ας η μω ω ων φι λα ^N α αν θρω
 ω ω ω πε ^N

ρ̄χ | N
 δ̄ο ο ο ζα πα τρι ι ι και γι ω 6 λ
 και α α γι ι ι ω πνε ε ευ μα α α
 α τι δ̄ο
 δ̄ο Και νυ υν και α ει 6 λ και εις τους αι αι
 ω ω ω να α ας των αι ω ω ω ω νων
 α α α μην δ̄ο
 δ̄ο Προς την φω νην του βο ων τος εν τη ε ε
 ρη η η μω ε τοι μα σα α τε τη ην ο ο
 δο ο ον του ου Κυ ρι ι ι ι ου δο η λαθε
 ες Κυ ρι ι ε μορ φη ην δου ου λου λα
 βων δ̄ο βα α πτι σμα αι των δ̄ο ο μη γνου ου

ους α α α α μα α αρ τι ι ι α αν
 ει δοσανσε υ υ δα α α τα και αι ε ε
 φο ο βη η η θη η η σαν συντρο ο ο
 μος γε γο νεν ο ο ο Προ δρο ο μος και αι
 ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε
 γων πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος το
 Φως πως χει ρο θε ε τη η η σει ει ει ο ο
 δου ου λος το ον Δε ε ε σπο ο ο ο την
 α γι ι α ασον ε με και τα υ υ δα
 τα Σω τηρ αι αι ρω ω ων του κο ο
 ο ο ο σμου τη ην α α μα α αρ τι ι ι

Ἐ + ἔ + τα
α α α αν

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 35, 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος, Εὐφρόνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ὀνθείτω ως κρίνον. Καὶ ἔξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὅψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὄψος τοῦ Θεοῦ, ἵσχύσατε χεῖρες ὀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ, ἵσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε, ἵδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὅτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλεῖται ως ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρόράγη ἐν τῇ ἔρημῷ ὄδῳ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὄδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὔφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη, ἐκεῖ ἔσται

όδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ’ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ’ αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ’ εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 55, 1-13)

Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ’ ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, καὶ πίεσθε ὃνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὕμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὕμῶν. Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὕμῶν, καὶ

ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ πιστά, ἵδοὺ μαρτύριον ἐν Ἐθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἐθνεσιν, ἵδοὺ Ἐθνη, ἀ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοί, οἵ οὐκ ἐπίστανται σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἐνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἅγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἥνικα δ' ἀν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω δ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει δ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ως γὰρ ἀν καταβῇ ὑετός, ἡ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἔως ἀν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν,

ούτως ἔσται τὸ ρῆμά μου, ὃ ἐὰν ἔξελθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἔως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἡθέλησα, καὶ εὔοδώσω τὰς δόδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἔξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε, τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἔξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντί, δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίως εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 12, 3-6)**

Τάδε λέγει Κύριος Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ύμνεῖτε τὸν Κύριον βοῶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ύμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

‘Ο Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ὁχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. **Κ**ύριος ύπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 1-4)

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ὁχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὄδάτων.

Στίχ. Ο Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ τῶν ὄδάτων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ...

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγοντας ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μασπικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχήν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κλπ.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αὔτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἅγιων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἅγιου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὅδωρ τοῦτο, τῇ
δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὅδασι τούτοις
τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος
ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς
ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν
γνώσεως καὶ εὔσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως
τοῦ Αγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὅδωρ τοῦτο
ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς
ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὡφέλειαν
ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ δῶρο ἀλλόμενον
εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον
πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἄγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸς πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἄγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀօράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ὀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ὁρισθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε.

οἱ εἱρεὺς τὴν Εὐχὴν μωσπικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Γίός, ὁ ὃν
εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ
φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι
αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἅγιῷ
σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς
μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας,
ἐπὶ τοῖς ἀπ’ αἰῶνος θαυμαστοῖς σου
μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν
αἰώνων σωτηρίᾳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾧ τὸ
ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος
φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις
συγκατιών, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ
δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι
κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὅδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ
ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι’ ὅδατος
καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν
πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὕ
τινος θείου Μυστηρίου τήν ἀνάμνησιν
ἔορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε
Δέσποτα' Ρῶνον ἐφ’ ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν,

ῦδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὔσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὔπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι’ αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου προσκυνητοῦ σου Ὄνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ εἰπὼν καθ’ ἑαυτὸν τό, Ἄμην, τοῦ Διακόνου ἡδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ ἵερεὺς μεγαλοφάνως τῆς Εὐχῆς τάύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Μέγας εī, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὅ α' χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εī, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὅ β' χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εī, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὑμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὁ α' χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Сὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἔκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταροι καιροῖς τόν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἀστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίτουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ, σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας, Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἰστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὃν

ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος,
ἥλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν
ὅμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, οὐ γὰρ ἔφερες,
Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι
ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἥλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.
Όμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον,
οὐ κρύπτομεν τὴν εὔεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως
ἡμῶν γονὰς ἡλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας
μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὑμησέ σε
ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς
ὢφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ
καὶ τὰ Ἱορδάνεια ὁρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν
καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας
δρακόντων.

Λύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο
καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου
Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄντο τοῦτο.

ὁ β' χορός : **Λ**υὴν.

Λύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο
καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου
Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄντο τοῦτο.

ὁ α' χορός: **Λ**υὴν.

Λύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὅδωρ τοῦτο.

ὁ β' χορός: **λ**υὴν.

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ διφθαρσίας πηγήν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαιμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἴσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἶκων, πρὸς πᾶσαν ὡφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἴς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὅδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἴς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δι' ὅδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἴς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἴς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαδρήξας πέτραν ἐν ἔρημῳ, καὶ ἐρήμησαν ὅδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἴς ὁ

Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι’ ὅδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιού, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Ἄύτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὅδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

ὁ α' χορός: **Ἄ**μὴν.

Ἄύτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὅδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

·Ο β' χορός: **Ἄ**μὴν.

Ἄύτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὅδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

·Ο α' χορός: **Ἄ**μὴν.

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (**ἐκ γ'**) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι’ εὐλόγους

αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἰνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ δρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἱρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...: Κοὶ, Κύριε.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μωσπικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὗς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ραντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Сù γὰρ εῖ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,

σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει
τὸν πίμον Σταυρόν, ὅρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδαπι καὶ
ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρόν:

Τροπάριον. Ἡχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς
Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ
Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι,
ἀγαπητόν σε Γίδην ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ
ἀσφαλές. Ο ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (τρίς).

Κοντάκιον Ἡχος δ'.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾶ. Μὴ
δειλιάσῃς βαπτίσαι με, σῶσαι γὰρ ἡκω, Ἄδαμ
τὸν πρωτόπλαστον.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.
Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον
εἰς ἡχον πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ
Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος, ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν

παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί, ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄχος παῖς
της περιηγησάμενοι
αποτομεγετεέεεεθος εν γαρ τω
ημωωωπαραπτωωωμα α
αατιγενοομενοοανθρωπο
οστηνημωνκαθαρσινκαθαιαιρεεεντωιορδαααα

νη π ο μονος κα θα ρος και α κη ρα α τος
 α γι α ζων ε με και αι τα υ υ υ υ
 δα α α τα και τας κε φα λας των δρα κο
 ον των συν τρι 1 1 1 βων ε πι 1 1
 του υ δα α α α τος αν τλη σω με ε
 εν ου ουν υ υ υ δωρ μετ ευ φρο συ υ
 νης α δε ελ φοι η γαρ χα ρις του Πνευ
 μα α τος τοις πι στω ω ως αν τλου ου ου σιν
 α ο ρα τω ω ως ε πι δι 1 1 1
 δο ο ο ο ται πα ρα Χριστου ου ου του Θε ε
 ου και

Σω ω τη η η ρος τωων ψυχω ω ων η η
η μω ω ω ω ων

Είη τὸ ὄνομα...
Ἄρχος Δι

Ἐγι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ
λο γη με νον α πο του νυν και ε ως του αι
ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Οἱ ἐν Ἱορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν δσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ)· τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τοῦ Μεγάλου καὶ οὐραναφάντορος, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων

Ίωακείμ καὶ Ἀννησ· τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
Δ α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
Δ ει ει εις πολ λα ε ε τη η η
Δ ι εύχων τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Δ μήν.
 + Η Ἀγία Τριάς διαφυλάξοι πάντας ὑμᾶς.

Ἡ Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη τοῦ Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.